

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

פר מלחמת קודש בפרשת ניקור החלב

חלק ב

אור הזוהר 336 * אלול תשע"ג

הכשרות בישראל
אנציקלופדיה למלחמת
השחיטה חלק יז

בו יבוא המלחמות הגדולות של הצדיקים בכל הדורות נגד השוחטים הקלים שהכשילו את הכלל ישראל בנבילות וטריפות

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

דברי אלקים חיים באופן נורא ומבהיל, אשר עדיין תמהים ושואלים היאך נעשתה כזאת אם לא על ידי טמטום הלב והמוח באכילת חלב שנים הרבה.

הספר הנ"ל הוא חילול השם עצום ונורא, שאברכים עוסקי תורה ירהבו לעשות כזאת, אין להם תקנה לכל הכותבים שם עד שיכתו רגליהם מעיר לעיר בלבישת שק ואפר וכריזו בקול גדול!!! חטאנו-עוינו-פשענו, במה שהפכנו דברי אלקים חיים לעסוק בהם כבכתבי פלסטר רחמנא ליצלן. ולהכשיל על ידי זה את הכלל כולו בחלב דאורייתא שעונשו בכרת, כמו שכתוב (ויקרא ז כה) כי כל אוכל חלב [וכו'] ונכרתה, וגדול המעשה יותר מן העושה. וכל המכשיל את הרבים חלקו עם ירבעם בן נבט וחביריו, ואין לו תקנה עולמית עד שיתקן את אשר עוות. (וככה ימשיכו להכריז).

אנא חוסו נא על נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו וכל משפחתנו, ונפשות העשירים ששילמו בעד הכל בכסף מלא, ועל ידי זה לא יכולנו לעמוד בעד תוקף יצרא דממונא ויצרא דכבוד השולטת על הכל בזמן הזה (כסאות שרים שהובטחו לנו בתמורתנו), או לנו למה שהגענו על ידי זה, דלא בלבד שאיננו רואים סימן ברכה בהמון כמו שנאמר (ירמיה ז יא) עושה עושר ולא במשפט בחצי ימיו יעזבנו, וכפתגם העולם 'מה שמרויחים בשקר הולך לשלימול', גם הפקרנו עצמינו לעולם הבא באיבוד עולמינו, להיות בשאל תחתיה עם כל המינים וכופרים שהפכו דברי אלקים חיים ללעג וקלס רחמנא ליצלן, ולא לזכות ח"ו כלל וכלל לגן עדן ותחיית המתים ועולם הבא, כמו שאמרו חז"ל (רי"ה ז). דרשעים המכשילים הרבים ובפרט בקביעות נידונים לדורי דורות, וידענו את כל זאת כי הלא ת"ח אנחנו ולא עמי הארץ, עם כל זאת גבר יצרנו הרע - והפקרנו הכל עבור ממון וכבוד (געל"ט-און כבוד). ותחת זה שבעני בושות וקלון. (וימשיכו עוד) אנא אנא אנא חוסו-חמלו-ורחמו עלינו ועל זרעינו, הלא לעולם הזה - שחפצנו בו לא השגנו, הלואי הלואי שלא נאבד על כל פנים מעולם הבא. וידענו שאין התשובה מתקבלת אלא בתיקון המעשים, על כן אנו מבקשים בכל לשון של בקשה שתדונו תיכף ומיד הפרי תמרים חלק י"א לשריפה, ולפני עיניכם אשרוף חבילה שלימה של קונטרס פרי תמרים, ונא לפרסם זאת ברבים לכל אחד ואחד קטן או גדול, שאל יהין שום איש אשר מזרע ישראל הוא לסמוך על הקונטרס פרי תמרים הנ"ל כלל וכלל, ובכל מקום מוצאו לשריפה תשליכון אותו, אין לו ביעור אלא בשריפה, ובזכות שריפת הרע ננצל אנחנו משריפת הגיהנם הבוער כתנור אש, וננצל גם מכרת הגוף והנפש. והלואי ונזכה לתקן כל אשר

- ה -

קונטרס פרי תמרים

כשיש דין למטה אין דין למעלה!!!

כן מבואר במדרשי חז"ל (תנחומא משפטים, ד. מדרש רבה ריש פרשת שופטים)

זאת אומרת כשבעלי עבירה מוקעים כאן אז מתבטלים כל הקטרוגים למעלה, ולהיפוך ח"ו....

כעת כאשר כבר יצאו לאור עולם כל ספרי הניקור אשר עליהם נשענו מוסדי דור ודור, כבר ניתן הזדמנות לכל אחד ואחד להיוודע בחוש הזיוף הגדול והנורא הנעשה בקונטרס פרי תמרים חלק י"א, זיוף כזאת אשר לא היתה כמוהו מיום שנבראו שמים וארץ עד דורינו.

לתת ציור אמיתי מסגנון הזיופים - ומספרן המדויק, נרשום את הזיופים תחת סוגים:

סוג א: במאתים ושמונים ושלוש (283) מקומות העתיקו דברים מספרי הניקור (שנדפסו בתוך חיבור הדין) שלא כדת, ממש להיפוך ממה שנאמר שם, דהיינו שהוסיפו או גרעו מלשון הספר באופן שנשתנה המשמעות מן הקצה אל הקצה למה שנאמר שם. את זה עשו על סמך שאין ספרי ניקור מצויים.

סוג ב: בארבע מאות ושתיים (204) מקומות פירשו כוונת מחבר הספר בדוחקים ופירושים המעוקלים ועקלקלים כרסיות, שלא פירשו כן כל האחרונים המביאים דבריהם.

זאת נעשה כדי לטשטש מוחות סתם בני אדם שאין שכלם מגעת להבדיל בין אור לחשך.

סוג ג: בשבעה וחמשים (57) מקומות לא נמנעו מלכתוב על דברי הראשונים כמלאכים צע"ג על מה שכתבו, כי בגמרא לא נראה כן, זאת אומרת שמבינים דברי חז"ל יותר מראשונים.

סוג ד: בשלושים ואחד (31) מקומות לא נתביישו לכתוב על גדולי האחרונים כמו המהרש"ל ובני דורו דלא כמהרש"ל, וכיוצא.

כל הנ"ל ועוד ועוד יתגלה לעיני הלומד בספרי הניקור ומעיין אחר כך בדבריהם, ויפה אמר מנקר ישיש ומומחה עוד מדור הקדום, כי ספר פרי תמרים אין לו תקנה אלא בשריפה ובפרהסיא דוקא, כדי שלא תצא תקלה ממנו לדורות.

אנו מכריזים בכל כוחינו זעקה גדולה ומרה מקצה העולם ועד קצהו, האזינו השמים וארץ תבל ויושבי בה, הספר פרי תמרים חלק י"א שיצא לאור חנוכה תשמ"ג על ידי צוות אברכים בעיר ברוקלין - מלאה זיופים ושקרים מדיוטא התחתונה, סילוף

לפקפק בכשרותן מטעם חלב - נבילה - טריפה - ודם, יעמוד זכות זה לכותבי הספר פרי תמרים ח"א שלא תרד נפשם לשאולה כמו כל מחטיאי הרבים. כי בכח התעוררותן החלטתי להתנזר מבשר, ויהא זה תשובת המשקל למה שהחטיאו רבים באכילת חלב המטמטם נפש רוח ונשמה, ויהי רצון שלא תרד נשמתן שחת לשאול תחתיה, ויזכו עוד לחזות בנועם ד' ולבקר בהיכלו וכו' וכו'.

והשומר נפשו ירחק בזמן הזה מאכילת בשר מכל וכל, כמ"ש הגאון הנורא מהר"ש אבוהב (מובא במ"א כמ"פ) דלולא שיש בהן צורך מוטב היה לגזור עליהן שלא לאכלן מגודל המכשילה שיש בהן, יותר משאר חלקי התורה בכל דור ודור ממש, ובפרט עתה בעקבתא דמשיחא.

והשומע לנו ישכון בטח, טוב לו בעולם הבא וגם בעולם הזה, כי יאריכו ימיו ושנותיו, כמו שהעידו הרופאים בזמן הזה כי אכילת בשר בהמה הנוצרים ומתגדלים במדינותינו רעים מאד מאד לגוף האדם, ועל ידי זה באים כל חולאים ופגעים ומקרים רעים. והבורח מן אכילת בשר כבורח מן הארי, אשריו בעולם הזה וטוב לו לעולם הבא.

עד כאן נוסח הכרזת כותבי פרי תמרים אם ירצו לתקן את אשר הכשילו הרבים.

- ן -

קריאה דחופה אל הרבנים וראשי ישיבות

בקשה גדולה אל כל הרבנים החיים אתנו לאויו"ש, בין שבארץ ישראל בין שבארצות הברית (אמריקה) בין שבאיראפא וכל שאר מקומות שגלו ישראל, בין היחידים בין הארגאניזאציעס [הארגונים] כמו העדה החרדית והתאחדות הרבנים ושאר קבוצות רבנים חרדיים: לצאת בקול קורא בשוקים וברחובות קריאה הזועקת זעקה גדולה ומרה אל כל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר, לבל יהין שום איש אשר עמדו אבותיו על הר סיני, לתת לרגל המשחית לבא אל בתיהם ולבער מבתיהם קונטרס פרי תמרים חלק י"א, לבערו ולשרפו.

ספרי השכלה שבבערלין שעקרו גופי תורה גם זו כמותן, וגם שיזהרו התלמידים - והמנקרים - והמשגיחים בנפשם שלא להסתכל כלל וכלל בפרי תמרים ח"א הנ"ל לא להחמיר ולא להקל, כי בנפשם הוא, ואחריות כל הצבור על צווארם, ולא יגעו בספר ההוא פן יספו בכל חטאתם ואשמם.

גם יגביהו צעקה גדולה נגד הכותבים (כזבים) שבספר פרי תמרים ח"א על גודל החילול השם ותורתו הקדושה, כי אורייתא קוב"ה וישראל חד הוא, ובספר זה נתחללו והושפלו כבוד שלשתן עד לעפר ממש.

כבוד התורה: על ידי הפיכת דברי אלקים חיים שבתורה הקדושה, לעשות בו כטוב בעיניהן ולשחוק בעיניהם מה שנאמר בתורה (ויקרא ג יז) כל חלב לא תאכלו.

כבוד שמים: על ידי שלקחו כלי שעשועיו של הקב"ה ושבאותיותיו נבראו שמים וארץ, וכל העולם נברא בשבילו, וקבלוהו ישראל מפי הקב"ה בהר סיני, עשו אותה ככדור משחק שהנערים ישחקו בו ולעשות בו כטוב בעיניהם, אין בזיון גדול מזה להראות כי מה שחביב כל כך בעיני הקב"ה ומתפאר בו, נעשה בעוונותינו הרבים ככלי משחק וכתב פלסטר רחמנא ליצלן השם ירחם.

כבוד ישראל: להכשיל זרע ישראל קדושים - המוסרים נפשם על מנהג ישראל - בחלב דאורייתא שעונשו בכרת, ולומר על אסור מותר ועל עבירה מצוה.

פגמנו בזאת, כי ידענא אשר על סמך הפרי תמרים עדיין אוכלים כהיום אלפי אלפים נפשות ישראל חלב גמורה, שומו שמים, ומי יודע אם יעלה עוד בידינו לתקן את זאת. אוי לנו אהא על נפשינו, מי יתן נפשינו מים ועינינו מקור דמעה ונבכה יום ולילה על המכשול הנורא והעצומה הנעשתה על ידינו, להכשיל שארית הפליטה של יהודים חרדיים שניצולו מהשואה בנס בחמלת ד' למען יהי שארית לכלל ישראל, ועכשיו באנו אנן בחוסר דעת לזבוז ולכלות בידינו את כל זאת, לטמטם בני ישראל באכילת חלב, שלבד גודל איסורו וענשו עוד מטמטמת הלב והמוח עד כדי שמד רחמנא ליצלן, כמבואר בתשובת רשכבה"ג (דברי חיים ח"ב יור"ד סימן ז'), ואפילו ההמון שהם שוגגים עדיין הטמטום נעשה כמבואר ביור"ד ס' פ"ז, ובאור החיים הקדוש סוף פרשת שמיני.

ומה יהי סופינו, אפילו יחיה גבר שנין אלפין סוף כל סוף מלך במשפט יעמיד אותנו, ולפניו נגלו כל תעלומות, ואין עצה ואין תבונה נגד ד', כל התירוצים לא יועילו.

והלואי שיהא הוידי שלנו תשובה קלה על כל פנים להקל מהעונש הגדול. (וממשיכים) ואנו מקבלים על עצמינו בתור גלות לכפר על עונותינו, לנוד מגולה לגולה ולעורר על המכשול הנורא של חלב, ושלא לסמוך על המכשילים ומלמדי זכות על המסיתים, ולב יודע מרת נפשו כי אין דבר הקשה כל כך לנפש ישראל כמו להכשיל אפילו נפש אחד - אפילו עבירה קלה מדברי סופרים - ואפילו באקראי בעלמא, כי אחריות החטא והפגם הנעשה על ידי החטא, וגם שאר עבירות הבאים בתוצאה (עבירה גוררת עבירה) הכל על חשבון המחטיא. על אחת כמה וכמה המכשיל הרבים באכילת חלב דאורייתא ודרבנן, מה גודל פגמו עד לב השמים, כי בזה הכשילו אלפי אלפים מיהודים כשרים מאמינים בני מאמינים שהן הן הכלל ישראל, ובמה?? באיסור חלב החמור שעונשו בכרת, ומטמטם הלב והמוח והנשמה של כלל ישראל כולו, ולא באקראי אלא דבר יום ביומו, עד היום הזה עדיין הולכים ומתפטמים בשגגה נפשות יקרות שבישראל, החל מצאן קדשים ועד זקני ישראל, ואיבדנו על ידי זה כח הגדול של הבל פיהם של תשב"ר המקיים העולם, כי הבל פיהם הבא מאיסור מאבד העולם כמבואר בספה"ק. ועוד נגרם לשכינה שתסתלק מישראל ח"ו כמבואר בגמרא (יומא פה.) אפילו במאבד נפש אחת, וכל העבירות הנעשים על ידי רבבות אלפי ישראל מחמת הטומטום הנ"ל הכל על חשבוננו נזקף, אי אפשר לנו בעצמינו להבין היאך אבדנו שכלנו אז, אבל בעוה"ר כשלנו והכשלנו אחרים.

ואנו מבקשים בכל לשון של בקשה, עורו נא התעוררו נא בעד נפשכם ונפש בניכם ובנותיכם, ועמדו על השער בקומה זקופה שיתוקן הניקור בגבוליכם, ושיסדרו הניקור בסדר הניקור המקובל דור אחר דור, וגם בשחיתות ובדיקות ומליחת בשר תזהרו מאד כי רבים חללים הפילה השוחטים הקלים (כמ"ש בשו"ת ד"ח ח"ב יור"ד ס' ז') והן הנה היו מכת המסייעים ומחזקים ידינו בניקור המקולקל והמזויף שהפצנו, והשומר נפשו שלא יפול לרדת שחת לא יגע לבשר עד שידע בביור גמור ואמיתי סדר השחיטה ובדיקה במתינות - שהוא דבר הנדיר בעוה"ר בזמן הזה, ועל ידי יראי השם אמיתיים, ובניקור מליחה והדחה אמיתית זולתו לא ירים את ידו לטעום טעם בשר, כמ"ש האמור דגם המסתפק אם הבשר מנוקד כראוי הרי זה ספק איבוד הנפש. (וממשיכים).

וכ"ש שתזהרו שלא לנגוע במקצוע השחיטה וניקור לחוות דעתכם להקל, כי נפשו ונפש ביתו תלויים אז על המשקל. ובשעה שתתנזרו מהבשר נא תאמרו בפה מלא ככה: יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, שבזכות שאנו פורשים מאכילת בשר שיש

הרב: מלאך של שקר העיד זאת, כי מעולם לא אכלתי אפי" בשר בהמה והיאך נכשלת בחלב.

הב"ד: כאן עולם האמת ואנו שונים דברינו 'אתה אכלת בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממעת לעת תדיר בלי הפסק רגע - חלב - ובמידת גמור'.

הרב: (נתכרכמו פניו ונתחווירו כשלא כל ארכובותיו דא לדא נקשן ומשתומם במחשבותיו על הטעות הנעשה ופותח פיו ואומר) **אולי נתחלפו השמות ומדברים כאן מאיש אחר ששמו כשמי?**

הב"ד: (בבת צחוק על פניהם) **אין כאן שום טעות כלל, ונסביר לך, הלא אתה שמעת הרבה פעמים התעוררות בענין חלב הבא מרבנים דפקיע שמייחו, והי' בידך לחקור הענינים, בפרט כשיצא לאור הקונטרס פרי תמרים המקולקל והמרשיע ועליה סמכו כל הקצבים, הלא בידך היתה ללמוד מקצוע הניקור מפי הספרים הקדמונים, שהרי תלמיד חכם ועוסק בתורה הנך, והיית יכול לברר הצדק עם מי ולפרסם זאת, וכיון שלא עשית זאת ושתקת, דנו הרבה אנשים הסומכים ונוטים אחר דבריך כי מסתמא הכל כשר. וכיון שכן אתה צריך להיענש בשבילם.**

הרב: אבל הלא לא אמרתי לשום אחד חוות דעת לא לכאן ולא לכאן, והייתי נייטראל.

הב"ד: אמת הדבר שלא התנהגת כהרבה רבנים שבלי יודעם בין ימינם לשמאלם חוו דעתן בפירוש או ברמז שהכל כשר ואין צריכים לחוש לרינון. ועונשן חמור אלפי אלפים יותר מעונשן, כיון שבפועל ובמעשה הכשילו הרבים, ואין חילוק לן בין איסור כרת זה לאיסור כרת אחרת, והרי זה כרב המורה להתיר איסור נדה רחמנא ליצלן בלי ידיעת הדין, ועונשם קשה ומרה בלי תכלית וחקר אם לא יתקנו את אשר עוותו, עוד בם נשמתם.

אבל מכל מקום שתיקת הרבנים שאחזו בפלך השתיקה משמשת כהודאה בעיני ההמון, כי ההמון דרכם לסמוך להקל בדבר שלא חוו הרבנים דעתן להחמיר, ועל זה אתה צריך לעמוד על עונשך. דמדשתקו רבנן ש"מ דניחא להו, ועל סמך זה אוכלים יום ויום חלב רבבות כזיתים.

הרב: אבל מה זה שמענישים אותי כאילו אכלתי בכל רגע ורגע-מכ"ד שעות של יום - חלב, מהו החשבון, והלא ליצנות לומר שבעת השינה כאילו אכלתי חלב.

הב"ד: דע לך כי כל רב או ראש ישיבה או מנהיג ומשפיע נענש לפי הנפשות המושפעים מדיבורו, ולא לבד המתפללים בבית מדרשו אלא גם בקצה העולם אם יש אחד שהי' נמנע מחלב אילו היה שומע רב זה צועק כי חלב בבשר, גם על זה נענש הרב כשלא צעק, והרי זה בכלל מה שאמרו חז"ל (שבת נד): 'כל שבידו למחות ולא מיחה נתפס על אותו עוון', ועל כן היות שבכל רגע ממעת לעת נמצאים נפשות שעוסקים אז באכילת בשר נחשב בשמים כאילו אתה אכלת ממש אז באותו רגע הבשר עם חלבו.

וכדי שתבין החשבון ומיצי עומק הדין, דע לך! שעונש על רבנים, משפיעים וראשי ישיבה יפרד לארבעה ראשים זו למעלה מזו:

1) רבנים שהפליטו מפיהם שאין לחוש על קול הרינון, עונשן החמורה ביותר, מי ביקש מידן לחוות דעתן במה שלא ידעו, ואם במה שלמדו אינם יודעים להבחין בין טוב לרע בלי סייעתא דשמיא, על אחת כמה וכמה במקצוע שלא עסקו ולא עמלו בו כלל, ולפעמים הנגיעה דוחקתן לומר מה שאמרו, אבל בעולם הבא אין עצה ואין תבונה להציל מרדת שחת, ושוגג קרוב לפשיעה הוא, והפושע ממש באיסור חלב - גהינם כלה והוא אינה כלה.

קריאה דחופה

אחינו בני ישראל אשר דבר ד' ותורתו יקר בעיניהם, מתבקשים לשים שק במתנם ולכסות באפר ראשם ולישב על הארץ ולבכות מרה על חורבן הקודש והמקדש שנתחלל מחדש בימינו, על ידי ההירוס בשלשה דברים הנ"ל הקדושים לנו מכל קודש!!! **ואם** עיני ומנהיגי העדה לא יעשו זאת מי יעמיד לנו בפרץ, ומה יעשה הבן שלא יחטא, ולמחר יקומו נערים אחרים ויכתבו בירורים על דיני עריות בכריתות ומיתות בי"ד כטוב בעיניהן, ואין מי שימחה, ולמה לא יעשו כן אם הכל עובר בשתיקה?

והיאך יתחנכו הדור הצעיר הרבנים הצעירים להתנהג בחוזק יד נגד מהרסי הדת ומחריבי התורה אם לא יראו כן אצל הרבנים הזקנים, ומי יודע באיזה נסיון רוצים לנסות עוד את הכלל ומי יקום אז כגבור מלחמה להשפיל עוקרי התורה.

ברור לנו כי שתיקת הרבנים באה על שנעלם מהם לגודל טרדתם לפי שעה כל הנ"ל, וגם נתעלם מהם דברי חז"ל מה שכתבו בחומר הדבר שלא לעבור בשתיקה בשעה שבאין לחלל התורה וכל הקודש לנו.

ועל ידי שתיקת הרבנים שפטו הכלל ישראל, דמדשתקו רבנן ש"מ דניחא להו, ועל סמך זה מתפטמים עוד כהיום הזה רבבות נפשות מישראל באכילת חלב החמור דבר יום ביומו.

ומה גם אחר שנתגלה ביתר שאת הזיופים הנוראים שבקונטרס פרי תמרים הנ"ל מה יאמרו הבריות? היכן הם הרבנים עיני העדה? למה שותקים כאשר רואים נגד עינינו עקירת התורה בריש גלי בעזות נוראה כזה, וחילול השם בוער כאש שלהבת עד לב השמים?

וכי תאמר מה דהוה הוה. אין זה רק פטפוטי היצר, שהרי המכשול עדיין גוברת והולכת מיום ליום ועדיין מתפטמים אלפי נשמות ועדיין מתטמטמים לבות ומוחות של צאן קדשים עתידן של ישראל בדור העתיד, והרבנים עומדים מן הצד כאילו אין הדבר נוגע להם, לא! לא!.

דעו נא כי אותן שעדיין אוכלים מענה בפיהם למה רוב הרבנים שותקים? ועל סמך זה אנו אוכלים! כל רב וראש ישיבה יש תחת דגלו מספר אנשים הצייתין לכל היוצא מפיו, וכפי השפעתו כך אחריותו, וכל שמדלג על המחאה אשמת בני ישראל בראשו תלויים, וכמו שכתבתי לעיל.

וטוב שיצייר כל אחד ואחד לנגד עיניו ציור של ממש מהנעשה לאחר מאה ועשרים שנה כפי שקבלנו מאבותינו ומובא בזוה"ק, ואותיות דר' עקיבא, וראשית חכמה, ועוד.

וננסה לצייר לפנינו ציור של דין וחשבון מרב או ראש ישיבה, ת"ח וירא שמים שישב כל ימיו באהלה של תורה, ולא שח שיחת חולין מימי, רק בתורת ד' כל היום יהגה:

דין וחשבון לפני בי"ד של מעלה

הב"ד: האם עסקת בתורה?

הרב: ודאי עסקתי! וקורות ביתי וגם בדי הארון שבקברי שנעשו משלחן שלמדתי עליה יעידון על זה.

הב"ד: התפללת כל יום בציבור?

הרב: פשיטא, ועל זה יעידון בעלי בתים שבבית מדרשי.

הב"ד: עסקת בחסד?

הרב: יותר מכפי כוחי, וכל שנעזרו על ידי יעידו על זה.

הב"ד: הנזהרת ממאכלות אסורות?

הרב: ודאי! לא אכלתי רק הנאפה ושנתבשל במטבח שלי הפרטי, ולא מן הנמכר בשוק כלל וכלל לא.

הב"ד: הלא אכלתם חלב דאורייתא?!

הרב: הלא לא עברתי שום עבירה שנאמר עליה בתורה ארור?
הב"ד: מדרש מפורש הוא "למד אדם ולימד ושומר ועשה, והיה סיפק בידו למחות ולא מיחה, הרי זה בכלל ארור" (ויקרא רבה כה א).

הרב: אבל אהה הלא לא היה בידי למחות, והלא לפני ב"ד של מעלה גלוי וידוע ההלוך ילך בעוה"ז, ומה שמאיימים הרבנים בכל מיני פחדים.

הב"ד: אין זה טענת פטור כלל, דמבואר במדרש (תנחומא תזריע, ט) "ולפיכך היה להם למחות בידם ולהתבזות על קדושת שמך, ולסבול הכאות מישראל" דו"ק בלישניה לסבול הכאות מישראל.

הב"ד: ובזה עדיין לא נגמר הכל, עתיד אתה להיענש על בית המקדש שהחרבת.

הרב: מה זאת? והלא לא היה כלל ביהמ"ק בימיי?

הב"ד: התוכל לפרש לך כוונת מאמר חז"ל (יר' יומא פ"א ה"א) כל מי שלא נבנה ביהמ"ק בימיו כאילו נחרב בימיו.

הרב: ע"כ הכוונה דאילו לא היה בימיו אותן החטאים שבשבילן נחרב ביהמ"ק ודאי הי' נבנה מחדש, ומדלא נבנה ש"מ עדיין השטן מרקד ואילו היה ביהמ"ק קיים אז היה נחרב.

הב"ד: יפה דברת, ומהאי טעמא צריך אתה להיענש כאילו החרבת ביהמ"ק דאמרו חז"ל (שבת ק"ט): "לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה".

הרב: פלא נפלא, מעולם חשבתי כי רב אשר יושב באהלה של תורה וכל העם עונים אחריו מקודש ואהוב וחביב על הבריות הוא היותר גדול וצדיק, והרב אשר קולו ניתן בתוכחה לעם ד' ומרננים עליו ומלעיזים עליו ומקללים לו ש"מ שאין זה דרך האמיתי, דודאי אילו היה דרך האמת כן ודאי היו נותנים חינו בעיני הבריות - מן השמים.

הב"ד: היאך שכחת גמרא מפורשת המוכיחה בהיפוך ממה שאמרת, איתא (כתובות קה) "האי צורבא מרבנן דמרחמין ליה בני מתא לאו משום דמעלי טפי אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמאי". וידענו היטב גודל הנגיעה שהיו לך ולרבנים כמותך להיות אהוב וחביב בעיני הבריות, ולפיכך חדלת מלהוכיח, ודבר זה נקרא 'עובד עבודה זרה בטהרה' כי שמת כבודך למעלה מכבוד שמים, וכחס על כבודך שתקת בראותך העם נכשלים רחמנא ליצלן באיסורים היותר חמורים.

הרב: אבל למה אחריות אחרים עלי, יותר מסתם בן אדם שאינו נענש כל כך בשביל אחרים? הכי בשביל שישבתי כל היום ועסקתי בגירסא ולמדתי עם אחרים, יהא עונשי חמור מסתם הדיוטות.

הב"ד: כך אמרו חז"ל (תנחומא בלק, יט) "קח את כל ראשי העם והוקע אותם (במדבר כה ד), בראשי העם תלה על שלא מיחו בבני אדם". וכן אמרו (תנחומא משפטים, ז) "אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור על שלא מיחו ברשעים". ועוד אמרו (מדרש איכה א ל - ע"ה"כ א, א) "ויצא מבית ציון" "היו גדולי ישראל רואים דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה לכם כן".

הרב: ולמה הצדיקים המוחין כ"כ נרדפים הן?

הב"ד: עי' בבכור שור (שבת קמ"ה) שכתב כי הטמאים יש להם דריסה, משא"כ הטהורים שהן נדרסים מן הטמאים, וגם מדת הצדיקים להיות מן הנעלבים ואינן עולבים.

הרב: ולו יצוייר אילו לא היה בידי לברר עם מי הצדק בענין החלב, עם המכשירים או עם המערערים הצועקים כל היום, וכי אסור לי לאכול הבשר?

(2) הרבנים שאין מתערבים כלל בכל משא ומתן של מערכת החלב אבל בביתם אוכלים בשר בהמה, והרבה אנשים חוקרים על זה ודנים מעשה רב מהם להקל באכילת בשר עם חלב, ורב זה אף על גב שלא הורה בפיו אבל אבן מקירו זועק למרחקים שבבית הלזה אוכלים בשר ואין חוששים לרינון, על אחת כמה וכמה שמותר להמון העם לאכול, וכל חטאת בית ישראל הנכשלים על ידי זה על חשבונם נזקפים. ועליו לקבל עונשן. דאמרו חז"ל (בכמה מקומות) אדם חשוב שאני, דממנו יראו וכן יעשו.

(3) רבנים שנוזהרים בביתם שלא להכניס בשר בהמה מפאת חומר אכילת חלב ואביזרייהו דיליה, אבל אינן נוזהרים במוסד שלהם ומניחים שם בשר בהמה, ורבים מורין לעצמם היתר על סמך זה.

(4) רבנים שנוזהרים במאד לעצמן וביתם ומוסדותיהם, אבל עדיין אין מוחין בפומבי על המכשול הנורא, ואילו היו מוחין היה קולם נשמע להרבה הרבה נפשות במדינתם ובשאר מדינות, והיו מצילים מאות נפשות מישראל לכל הפחות מרדת שחת.

הרב: ומה היה לי לעשות בחיים חיותי אילו הייתי רוצה להנצל מכל זה?

הב"ד: לברר הדבר כפי האפשר, ולחוות דעתכם כמו בכל חלקי תורה. וגם לפני הברור לגלות דעתכם לכל הסרים למשמעתכם שצריכים להשמר מליגע בו, כי גם ספק חלב חמור מאד, וספק איבוד הנפש הוא. וכל אחד טרם ישים הבשר לתוך פיו ידמה בנפשו כי לפניו עומד רב זקן אחד ומתחנן ממנו שימנע מלאכלו, כי ארס מר של נחש הממית בתוך הבשר אשר הנפש וגם בשר יכלה. (כמו שכן הוא האמת שרב זקן אחד אומר כן - ומבואר במסילת ישרים שצריך לשער מאכלות אסורות כארס הממית ממש).

הרב: אבל למה דנתם אותי כאוכל חלב במזיד, הלא לא בזדון הלב עשיתי זאת, רק מחסרון ידיעה מחובת מחאה וחומר תוצאותיה?

הב"ד: שכחת משנה מפורשת (אבות פ"ד מ"ג) 'שגגת תלמוד עולה זדון', וכל חובת מחאה מפורשים במדרשי חז"ל וגם בש"ס, ואין שום טענה מועלת נגד זה.

הרב: אבל למה אין שאר מצוותי מגינים עלי, בפרט הצדקות וחסד שעשיתי עם כל.

הב"ד: שכחת גמרא 'אין מצוה מכבה עבירה', וכל בר בי רב יודע אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד (דברים י ז), אפילו שוחד דמצוה (עיי"ש), ובמחילה מהרב שכחת גם הלכה מפורשת בשלחן ערוך שהיית רגיל ללמוד ברבים באו"ח (סימן תרכ"א מ"א ס"ק ו) דצדקה שנותנים עבור המתים אינה מועלת אלא לאותם שבחיים נתנו צדקה, דאומרים אילו היה חי עכשיו היה נותן גם כן צדקה וזהו לו זכות, אבל בלאו הכי לא. ומביאו המ"א בשם הרוקח וספר חסידים שכל דבריהם מפי אליהו וקבלה, כידוע.

וגם כאן המשניות מועלת כאילו היית לומד עכשיו בחיים, והלא ת"ת לא יגין עבור המכשול שהכשלת הרבים באכילת חלב.

הרב: אולי יש עצה אחרת תמורת עונש המר והנמנה המוכן?

הב"ד: עצה יחידה להתגלגל עוד הפעם, ולהיות בנסיון גדול מאד כזה שהיית כבר ועוד יותר, ואם תוכל לעמוד בו אז יהיה הכל מסודר.

הרב: אינני רוצה לנסות, ידענא היטב גודל הנסיון מחמת נגיעה שלא ילכו המתפללים מהביהמ"ד, ושלא יגרע כבודי וכדומה, ומפחד אני שלא אוכל לעמוד בהן.

הב"ד: ודע כי עונשך מר מאוד, כי הנך כעת בכלל ארור וא"א לך לישב בג"ע במחיצת שאר צדיקים, דאין ארור מדבק בברוך.

צריכים ליהזר ביותר, ולפרוש מספק איסור, משום שהמון העם לומדים מהם ומקילים יותר". עכ"ד החיד"א.

[וממשיך הב"ד]

ואם תחשוב שדי להרב להחמיר לעצמו, ולהרשות לביתו לעשות מה שרוצים, טעות גדול טעית, פוק חזי מ"ש עוד החיד"א שם "ולא סגי בגופן שלהם אלא אם ההמון רואים אחד הבן ואחד הבת של התלמיד חכם עושה כמו שעושים ההמון, מתחזקים יותר ולהקל האיסורים ואשמם בראשיהם", עכ"ד.

הרב: אבל אהה, אם לא נפל בדעתי לדמות מאכלי איסור כמאכלי סם המות כמו שדימוהו חכמי המוסר במסילת ישירים וראשית חכמה, בשביל זה יהיה עונשי כל כך גדול? וכי מה ענין זה לשגת תלמוד שהביא החיד"א שם והיכן מצינו בפוסקים דבעינן לדמותן אהדי?

הב"ד: טענתך אינה טענה כלל, כי יותר ויותר מעשרה פעמים במשך שנות חיך נפגשת עם דברי תשובת הר"ן ששם מפורש הדמיון להדיא, ומובא בשו"ת הריב"ש סימן ש"ץ, ומשם לבי"ה מגילה סימן תר"ץ וזה לשונו הקדוש והטהור:

אם האדם יצטרך לילך על גשר אשר כולם יאמרו שהוא גשר חזק ורק שר חכם אחד יאמר שהוא גשר רעוע וסכנה הוא להלך על גשר זה, הלא בודאי לא ילך שום איש על גשר זה, וא"כ אם על עניני הגוף יחזור להחמיר כל כך, ק"ו בן בנו של ק"ו שיש להחמיר בעניני הנפש לעשות המצוה על צד הכשרות והיותר טוב בבירור גמור, עכ"ל הר"ן שברבי"ש. ואם תלמיד חכם ורב בישראל אינו חש לדברי הר"ן שראית וידעת ממנו, א"כ איפוא התקוה להמוני העם שלא יכשלו בחמורות שבחמורות?

[הב"ד ממשיך]

מרא דאברהם היכן נאבד שכלך ועד היכן נסגרת בשלשלאות של השטן וירדת שאול תחתיו לומר שטות כזה, וכי שכחת מקרא מפורש (ויקרא ז כה) **כי כל אוכל חלב ונכרתה**, והיאך נאבדה האמונה ממך, הכי אין זה סם המות ממש, ואם כשהרופא הפרטי שלך היה מזהירך ממאכל פלוני שהוא סם לגופך ידעת לברוח ממנו כבורח מן הארי, וכשהתורה הקדושה מזהיר אותך כי האוכל חלב בכרת, הגוף נכרת והנשמה נכרתת מחיי עולם הבא אין זה חשוב בעיניך אפילו כדברי רופא פשוט, שומו שמים על זאת! ולזאת יקרא רב בישראל? תורה תורה חגרי שק והתפלשי באפרים אבל גדול עשו לך, חבל חבל עד היכן נחלשה האמונה בתורה הקדושה אשר בשביל קוצו של יו"ד ממך נהרגו ונשחטו אלפי אלפים מישראל, ועכשיו בעוונותינו הרבים עוקרים בשעט נפש מקראות שלימות מן התורה בלי פחד ומורא ובלי נקיפת הלב. אם המכונה רב בישראל מאמין וחושש לרופא בשר ודם מחלל שבת ואוכל טריפות כשמהירו על סם אפילו בספק, ולדברי התורה אינו חש, אין חילול התורה גדול מזה, והוא חורבן התורה במלוא המובן!!!

הרב: עדיין לא נתברר אצלי האם זה כלל בכל עניני התורה כשרב אחד מערער על איזה דבר צריכים לחוש לדבריו.

הב"ד: מ"א מפורש הוא בסימן ת"ל, אחר שהביא דברי מהרש"ל שנהג חומרא באיזה דבר, וכתב "דעל כרחך לחומרא בעלמא נקטיה", ועם כל זה סיים המ"א "דיש להחמיר הואיל ויצא מפי אותו הצדיק". וזה אפילו בחומרא, כ"ש כשהצדיק עומד וצווח סם המוות בסיר, סורו ממנו ואל תטמטמו ותפטמו בחלב לאבד גופיכם ונשמותיכם לעד ולנצח נצחים!!!

הרב: ידעתי מעוד כמה רבנים שהמה יראי השם מאוד, הכי יעלה על הדעת שבשביל אי מחאה וכדומה יחשבו כמאכלי חלב?

הב"ד: אסור לך באיסור גמור!

הרב: למה?

הב"ד: ראשית - אם הצועק צועק חלב דאורייתא, סוף כל סוף ספיקא דאורייתא הוא ולחומרא.

שנית - הלא ידעת שמבואר בספרי (וברש"י פ' תצא דברים כג ט) דגדול המאבד הנשמה מהמאבד הגוף (גדול המחטיא יותר מההורג), ואם יראת לצאת ברחובות בלילה פן יפגעך גזלן או רוצח, וגם עשית כמה בריחים ומנעולים (שלעסער) ועוד סגולות שלא יוכלו הגנבים לבא לביתך אף על גב שגם זה ספק אם יבואו מ"מ עשית כל הפעולות שבידך לעשות להשמר מהגנבים שודדי לילה שבאים עבור ממון בלבד, א"כ חייבת לעשות עכ"פ כמו כן שמירות לנשמה שלך להשמר מהקליפות וסט"א המייעצים לך להתפטם ממאכלות אסורות ולהרוג נשמתך ונשמת זרעך לעד ולעולמי עולמים, איזה שמירה עשית שלא יבואו שודדי נשמות לגזול נשמתך מעולם הבא, ואם על עולם הזה של שבעים שנה דאגת כל כך הרבה, למה לא דאגת על איבוד נשמתך לאלפי אלפים ורבבות רבבות שנים עד אין קץ וחקר.

[הב"ד ממשיך]

ואמור נא לנו כשבא פלוני ללוות מעות ממך, כמה פעולות עשית להיות בטוח שיחזיר לך ההלוואה, ואם היה אחד אמור לך שכמדומה לו כי פלוני הלוה אינו משלם הלוואתו בנקל היית מונע את עצמך מלהלוות לו אפילו מצד הספק בלבד, ואם כך נפחדת על איבוד הבל הבלים הנאבד מהר, למה לא דאגת על איבוד נשמתך?

ואם למשל ראובן היה מכה את בנך מכות רצח בשוק עד שפיכות דמים, ונתגלה אחר כך כי בטעות עשה כן שסבר שאתה גנבת ממנו ואחר כך נתברר לו שאינו כן, האם לא היית נוקם ונוטר בו כנחש ושומר שנאה בלבך. והיאך נוותר אנחנו על מה שאכלת חלב והרגת נשמתך אף על גב שהיה בטעות. וקרוב לפשיעה כיון שהזהירו בפרהסיא שישמרו מאכילת הבשר כי ארס החלב טמון בקרבו.

[הב"ד ממשיך]

עוד שאלה נשאל אותך, הכבר שכחת כשנתרעשה הארץ כשנמצא איזה מכשול באיזה מאכל או משקה והמכשילים תירצו עצמם שטעות נעשה, ולא רצית לקבל שום תירוץ כי טעות כזה אסור להתרחש. ואיך מותר לך לטעות ולפטם נשמתך בחלב שהוא שורש הטומאה והסט"א?

ולמה שכחת ממעשה שאירע כשנתגלה לרבים שצריכים להשמר מלאכול תרופה פלונית כי הרוצחים שמו סם בקרבו ומנעו הרבים מלאכלו אף על גב שהיה רק ספק בכל קופסא חדשה אולי אין בזה סם כי לא נתברר הדבר רק מאיזה צלוחית שמצאו סם בקרבו (טיילענאל בלע"ז - המו"ל) ואין זה ראייה כלל על הכל, אף על פי כן כל זמן שלא נתברר בבירור גמור ובהחלט כי כבר נתבטל הדבר ועשו שמירה על זה לא אכלת, ולמה אכלת בשר? כשרב אחד צועק חלב בקרבו! סם בקרבו! כל עוד שאין לך בירור שאין עוד סם בקרבו?

[ועוד ממשיך הב"ד]

אם תרצה לידע עד כמה מענישים בבית דין שלמעלה, עיי בשם הגדולים להגאון הקדוש החיד"א זצ"ל (ערך מו"ה דוד גרשון ז"ל) שהביא שצדיק זה ראה בחלומו שמענישים אותו על אכילת חלב, ושאל היאך אכל חלב? וענו לו לפי שהיה מדליק הפיפ"א משלהבת של נר חלב, והוסיף החיד"א על זה: "ובעל נפש תסמר שערת בשרו כי בדבר שהרב הנזכר נראה לו ע"פ הדין התר גמור היו מנדים אותו כאוכל חלב", ומסיק: "ולכן התלמידי חכמים

שיש לאל ידו לעשות, טרם יבא השמש ויחשיך, ואז יתקיים בו (משלי ג כד) ושכבת וערבה שנתך, ובא לציון גואל בב"א.

קובץ כל ספרי ניקור המובהקים

בו נקבצו תחת גג אחד שבעים ושנים (72) ספרי ניקור היסודיים אשר מהם יתד ומהם פינה בכל הדורות, לסדר הניקור האמיתי, ובכל קצוות הארץ תמכו וסמכו הרבנים ומנהיגי דור ודור על הספרים הללו בלבד, וב"ה לא אונה להן כל און!

וככל שזזו מהנאמר בספרים הללו על ידי תלמידים שלא שמשו כל צרכם, וסמכו על דעתן כפי הבנתם בגמרא וראשונים, מיד נכשלו בעוונותינו הרבים. והיא היתה הטעם הראשון למכשולות שנזדמנו במשך הדורות.

הספרים נכתבו על ידי גדולי הדור שהעניקו חמה בתורתן ופרישותן, וכבר נתנו מהודם על הספרים גדולי הדור בהסכמתן החמה והנהלת.

הב"ד: כבר השבתי על ככה ועיין עוד בשו"ת בית הלל (סימן מ"ז) מהקדוש ר"ה מקאלאמייע שכתב: "בעוה"ר עיני ראו ולא זר כמה וכמה רבנים הגורמים להאכיל טריפות, הגם שהמה יראי השם בעינינים אחרים. אוי לאותה בושה עד כמה האמת נעדרת", עכ"ל.

הרב: האם זה אמת מה ששמעתי מכמה רבנים יראי ד' אשר חולי הידוע רחמנא ליצלן (קענסער) שבא ע"פ רוב על הבני מעיים הוא בשביל חטא מאכלות אסורות?

הב"ד: דברים בצדק נאמרים, כי כן מפורש באזהרות להגה"ק מהרצ"א מדינוב (בעל בני יששכר) וז"ל: "פקחו נא וראו זה כמה שנים בעוונותינו הרבים מכה מהלכת במדינה זו חלאים רעים ונאמנים חולי מעיים, השי"ת ישמור שארית ישראל, ולמה לא תבינו שזה עבור שמכניסים דברים אסורים לתוך מעיהם" עכ"ל.

מכל זה ישפוט כל רב ומורה וראש ישיבה לעשות חובתו, כל זמן

סגולת הרשב"י: פדיון נפש האמיתי, הגדול ביותר בעולם שיציל נפשך (ללא כסף). אמור במשך שבעה ימים ברציפות את דף האיידרא, (רצוי לאחר התפילה תן וחלק לעוד 3 אנשים את דף האיידרא, וכן הלאה). כך תווצר שרשרת מגן, של הרשב"י לכל עם ישראל שאין שום כח ומקטרג בעולם שיכול לפגום בה כולם מוגנים בתיבת נוח של הרשב"י! - הזוהר קדוש

הבטחת הרמח"ל
איגרת פ"ו

יום א' כ' סיון התצ"א פאדובה.

לימוד הזוהר בלי הפסק!!!
ביטול הגזרות על ידי

זאת ידעתי אני, כי ודאי נתרבה הקיטרוג עד שהיה יכול הגיע ח"ו אל מקום גדול ואנו ת"ל הקדמנו וירצה ה', ויהיה לכל ישראל רפואה למכה. כי זה ה' חודשים בקירוב כבר ראינו את הנוגד והתחלנו בתיקון גדול, כאשר אומר עתה לכבוד תורתו.

וזאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש איטליא, ישמרם צורם, להינצל מרשת זו טמנו שונאיהם:

ובוודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו. כי רב הדבר ועצום מאוד. זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשנו, כי כבר ידענו מה שכתב רשב"י בספר הזוהר פרשת ויצא דף קנ"א ע"א: "בעוד דהאי קול לא פסק דיבור שלטא ויכלא וע"ד לא אצטריך אורייתא למפסק".

ושם למעלה מעט "כל זמנא דחכימא ייחדון בה באורייתא לא יכיל ס"מ בהו".

ועל כן שמנו עצמנו לקבוע לימוד שלא יהיה לו הפסק כלל.

זה משפטו [של בית המדרש]: שבעה בחגנו אשר התנדבו לזה לקיים להם להיות בין כולם לומדים תמיד מן הבוקר ועד הערב, כל הימים לא יחשו, והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, ועל כן כולם כאיש אחד יחשבו ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל, ובסדר הזה יתחילו: מיד אחר תפילת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה ושם ילימוד שיעור קבוע לו עד בוא ב' ויקח ממנו הספר עצמו, וממקום שהוא מסיים שם יתחיל עד בוא השלישי ויקח ממנו. וכן יקיימו וילכו עד צאת הכוכבים דבר יום ביומו. וכל אחד בשעת לימודו יא דינו כמתפלל י"ח, שלא יוכל להפסיק בשום מין הפסק שבעולם, ולא יסיים לימודו עד שיתחיל הב', באופן שרגע אחד לא יפסק קול התורה. והלימוד הוא ספר הזוהר, תיקונים וזוהר חדש, ונמצאנו לומדים בכל שבוע כל זה. וזה ידענו כי בחר ה' בזה לבטל כל גזרות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזרה הקשה ח"ו.

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים, כי אני אלמלא איישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום. אבל כבוד תורתו יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמות לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל.

משה חיים לוצאטו

מה נורא המקום הזה
אנא האלקיך ר' שמעון בר יוחאי

”זאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש איטליא, ישמרם צורם, להינצל מרשת זו טמנו שונאיהם:”

”כי אני אלמלא איישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום”

”והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, ועל כן כולם כאיש אחד יחשבו ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל.”

כל ישראל.

כל ישראל יש להם חלק בקריאת הזוהר!
www.zohar-israel.com